

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 17/2564

ศาลปกครองสงขลา ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลแรงงานภาค 9 ศาลผู้รับความเห็น นาย ค. ผู้ฟ้องคดี การยางแห่งประเทศไทย ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่อดีตนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร ๖ สาขาปาล์มน้ำมัน จังหวัดพัทลุง การยางแห่งประเทศไทย ยื่นฟ้องผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย ที่ ๑ การยางแห่งประเทศไทย ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ อ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากการทำงานของและตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี กรณีรายงานข้อมูลอันเป็นเท็จ และเสนอรายงานต่อหัวหน้าแผนกปฏิบัติการเพื่อพิจารณาแล้วเสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการว่าสมควรอนุมัติให้การสงเคราะห์ปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดีทั้งที่สวนไม่เข้าเกณฑ์ที่จะได้รับการสงเคราะห์ โดยที่ผู้อำนวยการไม่ทราบข้อเท็จจริงมาก่อน จึงอนุมัติให้การสงเคราะห์แก่ผู้ขอรับการสงเคราะห์ ตามที่ผู้ฟ้องคดีเสนอผู้บังคับบัญชา เป็นการกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่การงานโดยปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ และฐานกระทำการอันเชื่อได้ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อบังคับคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งแก้ไขคำสั่งลงโทษไล่ออกและตัดเงินเดือน โดยเปลี่ยนแปลงวันที่ไล่ออกผู้ฟ้องคดี ให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สั่งพักงานเป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีสถานหนักเป็นการพิจารณาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลพิพากษาหรือเพิกถอนคำสั่งไล่ออกและตัดเงินเดือนและคำสั่งแก้ไขคำสั่งลงโทษไล่ออกและตัดเงินเดือนและคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และให้รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้าทำงานและได้รับค่าจ้างตามเดิม เห็นว่า การยางแห่งประเทศไทย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงอยู่ในฐานะลูกจ้างกับนายจ้างตามพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ ภายใต้ข้อบังคับและระเบียบที่กำหนดความสัมพันธ์หรือสภาพการจ้างระหว่างกัน เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากการทำงานของการยางแห่งประเทศไทย และตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี และคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำสั่งแก้ไขคำสั่งลงโทษไล่ออกและตัดเงินเดือนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้เพิกถอนคำสั่งไล่ออกพนักงานและตัดเงินเดือนและคำสั่งแก้ไขคำสั่งลงโทษไล่ออกพนักงานและตัดเงินเดือนและคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและให้รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้าทำงานและได้รับค่าจ้างตามเดิม กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงานหรือตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และเป็นคดีอันเกิดแต่มูลละเมิดระหว่างลูกจ้างและนายจ้างสืบเนื่องจากข้อพิพาทแรงงานหรือเกี่ยวกับการทำงานตามสัญญาจ้างแรงงาน ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๕) คดีจึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙
วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่
เป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/17/2564>